

EDITORIAL : VAN DIE REDAKSIE

SILVER JUBILEE OF KING EDWARD VIII HOSPITAL

On 3 December 1936, twenty-five years ago, King Edward VIII Hospital, Durban, was officially opened by the then Governor-General, Lord Clarendon, in the presence of a distinguished and representative gathering. Earlier that year, as the buildings were nearing completion, the senior staff of the hospital were appointed. The Matron, Miss F. M. Fitz-Gerald, took charge of a class of about 14 Bantu pupils at the Inanda Seminary, where they had received preliminary training in nursing, anatomy, physiology, and English. These nurses were ready to begin their duties at the hospital under trained European sisters by about August 1936. On 12 October the first batch of patients was transferred from Addington Hospital. A few weeks later all the remaining Addington Indian and Bantu patients had come over to the new King Edward VIII Hospital, which was by then functioning in all its departments.

The first Chairman of the Hospital Board was Mr. F. C. Hollander, M.E.C., and the first Chairman of the Visiting Medical Staff Committee was Dr. D. F. Standing. The Medical Superintendent, Dr. R. E. Stevenson, later Director of Provincial Medical and Health Services of Natal, assumed duty at the end of 1935, so as to supervise the completion of the building

and to organize the equipping and staffing of the hospital.

Over the years the hospital has attained great popularity with both the Indian and Bantu people of Natal. At the outset, however, the Bantu were reluctant to enter hospital, but today the contrary is the case. Dr. S. Disler, the present Medical Superintendent, reported that in 1960 the daily average number of inpatients was 1,739 and that there

were 558,146 attendances at the outpatient department. During the same year 13,908 babies were born under the supervision of the Obstetric Department, which must be one of the busiest departments in the world. These figures in themselves do not convey the great services provided by the hospital. This is perhaps best illustrated by the enormous area from which the patients are drawn. They come from the ends of the Province; from Port Edward in the South to Ingwavuma in the North, from the mountains to the coast. The Bantu today find their way in their thousands from all over the Province of Natal to King Edward VIII Hospital in Durban.

The hospital training school for Bantu nurses and midwives has had considerable success. There are 611 pupil nurses and 99 pupil midwives under instruction. The popularity of this training school may be judged by its long waiting list and by the fact that the school not only serves the needs of the hospital, but also provides trained Bantu nurses for the whole of South Africa.

This hospital has a wealth of clinical material, and it was not surprising that a Faculty of Medicine was established in 1951 by the University of Natal for the training of non-European medical students. These students,

after completing their preclinical studies at the Medical School, began their clinical training in the wards of King Edward VIII Hospital in 1955.

Here then is a fine record of high endeavour, which has been crowned with success in so short a time, and one of which the Provincial Authorities, the University, and every member of the staff, both past and present, can be justly proud.

Medical School, University of Natal

MEDIESE OPLEIDING AAN DIE UNIVERSITEIT VAN NATAL

Die Mediese Skool van die Universiteit van Natal is in 1951 geopen, en in 1955 is 'n begin gemaak met die kliniese opleiding van die eerste groep studente. Hierdie kliniese opleiding het plaasgevind, soos dit trouens nou nog die geval is, in die Hospitaal Koning Eduard VIII. Dit beteken dus dat die Mediese Skool van die Universiteit van Natal sedert sy begin intiem verbonde was aan die hospitaal waarvan ons nou die vyf-en-twintig-jarige bestaan herdenk.

Hierdie gebeurtenis gee ons nou die geleentheid om die een en ander te sê oor die probleme in verband met die opleiding van mediese studente, waarvoor die Universiteit te staan gekom het, asook oor die vooruitsigte en toekoms van hierdie skool.

Die Mediese Skool van die Universiteit van Natal neem 'n besondere plek in ons land in, aangesien die studente-bevolking slegs uit Bantoe-, Indiër-, en Kleurlingstudente bestaan. Sedert die begin van die Skool is hierdie feit as 'n geleentheid en uitdaging aanvaar in die verwagting dat dit moontlik sou wees om 'n volwaardige mediese skool op te bou, waarvan die standarde goed sou vergelyk met die reeds gevestigde skole, en wat 'n spesiale bydrae sou kon maak tot die behartiging van die gesondheidsbehoefte van miljoene nie-Blankes in Suidelike Afrika.

Van die begin af het die skool uitstaande personelede getrek en nuwe rigtings ingeslaan. Waar baie personee-gehelp het om die inrigting op te bou, is dit nie goed om enkele name vir besondere vermelding uit te soek nie. Niemand kan ons egter kwalik neem nie as ons sê dat die Instituut vir Gesins- en Gemeenskapsgesondheid, wat onder die leiding gestaan het van prof. S. L. Kark, baie daartoe bygedra het om die naam van die Mediese Skool van die Universiteit bekend te laat word, selfs in inter-nasionale kringe. Dit is jammer dat die bestaan van hierdie Instituut na twintig jaar ten einde moes kom — dit het egter plaasgevind oor redes waarmee die Mediese Skool as sodanig selfs niks te doen gehad het nie.

Van die begin af het hierdie Skool egter ook ernstige probleme teekom. Daar was onder andere die moontlikheid van die beëindiging van die beheer oor die Skool deur die Universiteit van Natal. Dit is nie hier die plek, of nou die tyd, om hierdie hele probleem in besonderhede te bespreek nie. Wat ons egter tog wel kan sê, en

ons doen dit met verwysing na al sulke belangrike newe-probleme soos die kwessie van personeelvoorsiening, akademiese status, ens., is dat die oorgrote deel van die mediese professie in die land so 'n stap nie sou verwelkom nie. Dit sal nie goed wees om die Skool te verwyder van die totale universiteitsagtergrond nie, want slegs teen dié agtergrond kan interdepartementele en interfakulteits-omgang op 'n bevredigende professionele en akademiese grondslag opgebou word. Ons hoop dat die huidige toestand wat betref die beheer van die Mediese Skool van die Universiteit van Natal onveranderd sal kan bly voortduur.

'n Ander probleem wat die Mediese Skool moes ondersoek en hanteer, is die kwessie van die voor-universiteitse akademiese uitrusting van die Bantoe-studente. Die algemene ondervinding was dat ver te veel van die Bantoe-studente uitsak voordat hulle kan kwalifiseer — 'n toestand van sake wat bepaald in verband staan met hul skolastiese agtergrond. Die Universiteit van Natal het hierdie probleem benader deur 'n addisionele voor-mediese jaarkursus in te stel, wat o.a. 'n studie van die taal insluit wat die studente in matrikulasie op die hoër graad geneem het. Ook is die Senaat van die Universiteit besig om te onderhandel met die Gemeenskaplike Matrikulasieraad in 'n poging om tot 'n vergelyk te kom wat betref die kwessie van die neem van 'n Bantoetaal op die hoër graad in matriek. Aangesien daar verskeie Bantoetale is, en nie net een nie, en aangesien Engels bloot om praktiese redes nog lank die medium van onderrig in die mediese kursus sal moet bly, moet alles wat moontlik is, gedoen word om die studente se vaardigheid in die taal van onderrig so goed as moontlik te maak. Ons hoop dat die ervaring van die Universiteit van Natal self in hierdie verband swaar sal weeg by die Matrikulasieraad.

Wat seker is, is dat almal moet saamstaan om die standaard van opleiding van mediese studente in Natal so hoog as moontlik te hou. Daar is 'n ontsettende groot behoefte aan nie-Blanke geneeshere in die land, maar dan moet hulle nie 'tweedeklas' geneeshere wees nie. Verslapping in die standarde van opleiding van nie-Blanke mediese studente sal lei tot verlaging van die gesondheidspeil van ons hele bevolking — Blank sowel as nie-Blank.